

Από αυτό τον κύκλο αναχωρούν ακτίνες φωτός χαρακτηριστικό του Αγίου Πνεύματος και φωτίζουν το περιστέρι. Κατά τη στιγμή αυτή ο Πατήρ μαρτυρεί τη θεότητα του Υιού και τον ονομάζει αγαπητόν Του Υιόν. Ο Υιός ο οποίος βαπτίζεται στον Ιορδάνη φωτίζει ολόκληρο τον κόσμο, απαλλάσσοντας τον από την κυριαρχία του Σατανά. Το Άγιο Πνεύμα, το οποίο κατέρχεται με μορφή περιστεράς, βεβαιώνει την μαρτυρία του Πατρός και μας χαρίζει το αδιασάλευτο θεμέλιο της πίστεώς μας. Είναι το Πνεύμα που «εντέλλεται» το Χριστό και τον οδηγεί στη δημόσια αποστολή του... (Συνεχίζεται)

Λόγοι Φιλοκαλίας Γράφει ο Μέγας Βασίλειος:

Γιὰ τὴν προσευχὴ καὶ τὴν ψαλμωδία, ὅπως καὶ γιὰ πολλὰ ἄλλα, κάθε στιγμή εἶναι ἡ κατάλληλη, ὥστε νὰ ὑμνοῦμε τὸν Θεὸ καὶ ὅταν ἐργαζόμαστε καθὼς κινούμε τὰ χέρια, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴ γλῶσσα ὅποτε μπορούμε - κι αὐτὸ εἶναι ἀκόμη πῶς ἰκανὸ νὰ δυναμώσῃ τὴν πίστη μας.

Ἄν ὅμως δὲν εἶναι δυνατόν νὰ προσευχόμαστε προφορικά, τότε ἂς δοξάζουμε τὸν Θεὸ μέσα στὴν καρδιά μας, μὲ ψαλμούς καὶ ὕμνους καὶ ὠδὲς πνευματικές, ὅπως λέει ἡ Γραφή, ἂς κάνουμε τὴν προσευχή μας τὴν ὥρα πὸν ἐργαζόμαστε· μπορούμε δηλαδή νὰ εὐχαριστοῦμε αὐτὸν πὸν μᾶς ἔδωσε τὴ δύναμη τῶν χειρῶν στὴν ἐργασία, καὶ τὴν ἰκανότητα τοῦ νοῦ στὴν ἐπιστήμη, αὐτὸν πὸν μᾶς χάρισε τὸ ὑλικὸ ἀπ' τὸ ὁποῖο φτιάχνουμε τὰ

ἐργαλεῖα μας καὶ τὸ ὑλικὸ πὸν δουλεύουμε στίς τέχνες μας, ὅποιες κι ἂν εἶναι αὐτές· καὶ νὰ προσευχόμαστε τὰ ἔργα τῶν χειρῶν μας νὰ μὴν ἔχουν ἄλλο σκοπὸ παρὰ μόνον νὰ εὐχαριστοῦν τὸν Θεό.

Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

“Ὅροι κατὰ πλάτος, 37

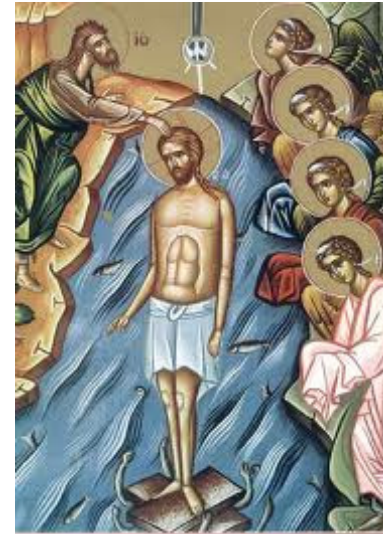

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ - ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΕΝΟΡΙΑΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΑΣ ΓΕΩΠΟΝΙΚΩΝ
ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΑΣ ΓΕΩΠΟΝΙΚΩΝ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΙΑΣ
ΕΤΟΣ 3^ο * ΤΕΥΧΟΣ 8^ο * ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2014
Ἔδρα: Γεωπονικά. Ν. Καλλικράτεια 63080 Χαλκιδική
Τηλ. Φαξ : 23990 33998. E-mail: santonio@past.auth.gr
Ἰστοσελίδα: agia-marina.webnode.com/

Αἴκυρα

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ - ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΕΝΟΡΙΑΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΑΣ ΓΕΩΠΟΝΙΚΩΝ
ΕΤΟΣ 3^ο * ΤΕΥΧΟΣ 8^ο * ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2014

Τροπάριον

Τριάδος ἡ φανέρωσις, ἐν Ἰορδάνῃ γέγονεν· αὕτη γάρ ὑπέρθεος φύσις· ὁ Πατήρ ἐφώνησεν· οὗτος ὁ βαπτιζόμενος, Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου· τὸ Πνεῦμα σου μαρτῆρ ἡ τῶ ὁμοίῳ· ὃν εὐλογοῦσι Λαοί, καὶ ὑπερυψοῦσι εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἑρμηνεία τοῦ τροπαρίου.

Τὸ τροπάριο αὐτό, διηγῆται, ὅτι ἀφ' οὗ ἐβαπτίσθη ὁ Κύριος, ἐσχίσθησαν οἱ

Οὐρανοί, καὶ ἡ φωνὴ τοῦ Πατρός ἐξηχήθη, καὶ τὸ Πνεῦμα κατήλθεν ἐν εἶδει περιστεράς...

Ὁ Κοσμάς ὁ Μελωδὸς λέγει, ὅτι ἡ φανέρωση τῆς Ἁγίας Τριάδος ἐγένετο εἰς τὸν Ἰορδάνη ποταμὸ· ἡ Ἁγία Τριάς ἐφάνηκε μὲν διὰ πολλῶν συμβόλων καὶ πολλές φορές εἰς τοὺς παλαιούς Προπάτορες καὶ Προφῆτες τοὺς καθαρούς τῶ πνεύματι· ἐφάνη ὅμως «σκιωδῶς καὶ αἰνιγματωδῶς».. Ἡ καθαρὰ καὶ ἑναργῆς καὶ διὰ τῶν ἐνεργειῶν ἀποκάλυψις τῆς Ἁγίας Τριάδος ἐγένετο εἰς τὸν ποταμὸν Ἰορδάνην· αὕτη γάρ ἡ Ἁγία Τριάς εἶναι φύσις ὑπέρθεος...

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΗΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΤΩΝ ΘΕΟΦΑΝΕΙΩΝ

Τα Άγια Θεοφάνεια είναι μιά από τις μεγαλύτερες γιορτές των Χριστιανών. Γιορτάζεται το γεγονός της Βάπτισης του Χριστού στον Ιορδάνη και ταυτόχρονα γίνεται η φανέρωση της Αγίας Τριάδας στον κόσμο. Το γεγονός της Βάπτισης έχει μεγάλη θεολογική σημασία. Ο αγιογράφος μπόρεσε να αποτυπώσει με τα χρώματα αυτό το πλούσιο σε νοήματα γεγονός.

Ο Χριστός βρίσκεται μεταξύ ψηλών βράχων, που σμίγουν και σχηματίζουν «κλεισούρα». Τα νερά, που δεν είναι αγιασμένα, μας θυμίζουν την εικόνα του θανάτου – του κατακλυσμού. Ο συμβολισμός των βράχων της εικόνας της Γεννήσεως συνεχίζεται στην εικόνα των Θεοφανίων και καταλήγει στην εικόνα της καθόδου του Χριστού στον Άδη. Η εικόνα της βάπτισης παρουσιάζει τον Ιησού να εισέρχεται στα νερά, στον υγρό τάφο. Ο Άδης έχει την μορφή ενός σκοτεινού σπηλαίου, που περιέχει όλο το σώμα του Κυρίου, δείχνοντας την προκάθοδο Του στον Άδη, για να διαλύσει το δυνατό του κόσμο τούτου. Όπως αναφέρει και ο άγιος Κύριλλος Ιεροσολύμων, ο Ιησούς «Καταβάς ἐν ὕδασιν ἔδησε τὸν ἰσχυρόν».

Η κάθοδος του Χριστού στα Ιορδάνεια νερά σημαίνει τον καθαγιασμό του υγρού στοιχείου, που είναι η βάση της ζωής σε ολόκληρη τη δημιουργία και κατ' επέκταση τον καθαγιασμό ολόκληρης της κτίσης, η οποία εξαιτίας της ανθρώπινης αμαρτίας «...συστενάζει καὶ συνωδίνει ἄχρι τοῦ νῦν» (Ρωμ. η' 22).

Ο Χριστός στέκεται στη μέση του Ιορδάνη γυμνός ή με άσπρο ρούχο στη μέση του. Το σώμα του σαν να είναι σκαλισμένο στο ξύλο με διάφορα σχήματα γραμμένα ζωηρά κι όχι σαρκώδες. Είναι ντυμένος με την Αδαμική γυμνότητα κι έτσι αποδίδει στην ανθρωπότητα το ένδοξο παραδεισιακό ένδυμά της. Με το δεξί ή και με τα δύο του χέρια ευλογεί τα νερά και τα ετοιμάζει να γίνουν τα νερά της βαπτίσεως, τα οποία αγιάζει με την δική του κατάδυση. Ο Χριστός δεν είχε ανάγκη εξαγνισμού, γιατί ήταν προαιωνίως αγνός. Πήρε το βάπτισμα του Ιωάννη από ταπεινοφροσύνη και σεβασμό στην ανθρώπινη παράδοση.

Βαπτιζόμενος ο Κύριος δεν αγιάστηκε από το νερό αλλά αγίασε το νερό και μαζί με αυτό ολόκληρη την κτίση.

Το ένα του πόδι προβάλλει μπροστά, για να δείξει την υπέρτατη πρωτοβουλία του, να βαπτιστεί από το Ιωάννη και να βγει στην δημόσια δράση. Η μαρτυρία του Ιωάννη για τον Χριστό ότι είναι «ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου» (Ιωάν. α' 29), στάθηκε καθοριστική. Σε μερικές εικόνες της βαπτίσεως ο Χριστός εικονίζεται να πατά πάνω σε μια πλάκα, στην οποία από κάτω βρίσκονται καταπλακωμένα φίδια, τα οποία ξεπροβάλλουν το κεφάλι τους θέλοντας να γλυτώσουν. Η παράσταση αυτή είναι παρμένη από το βιβλίο των Ψαλμών και εδράζεται στο στίχο «σὺ ἐκρατέωσας ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος.» (Ψαλμ. ογ' 13).

Μέσα στον Ιορδάνη, γύρω από το σώμα του Κυρίου, κολυμπούν ψάρια. Κάτω ξεχωρίζουν μια γυναίκα κι ένας γέρος να κάθονται πάνω σε θεριόψαρα. Η γυναίκα συμβολίζει τη θάλασσα κι ο γέροντας τον Ιορδάνη ποταμό. Ο γέροντας κρατά στα χέρια του μία υδρία από την οποία τρέχει νερό. Αυτά τα πρόσωπα ζωγραφίζονται με βάση τον ψαλμικό στίχο «ἡ θάλασσα εἶδεν καὶ ἔφυγεν ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω». (Ψαλμ. ριγ' 3).

Ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος βλέπει μια βαθιά αλληγορία στη στροφή του Ιορδάνη προς τα πίσω. Ο ποταμός πηγάζει από δύο πηγές, τη μιά που ονομάζεται Ιόρ και την άλλη που λέγεται Δαν. Από την συνένωση των δύο ποταμών προκύπτει ο Ιορδάνης που χύνεται στην Νέκρα θάλασσα. Έτσι και το ανθρώπινο γένος προήλθε από τους προπάτορες, τον Αδάμ και την Εύα. Μετά την αποστασία το ανθρώπινο γένος πορευόταν στην αμαρτία και τον πνευματικό θάνατο, που αλληγορούνται με τη Νεκρά θάλασσα. Ο Σωτήρας Χριστός με τη Ενανθρώπησή του ελευθέρωσε την ανθρώπινη φύση από την υποδούλωση στη φθορά και στο θάνατο με αποτέλεσμα ακόμη και ο Ιορδάνης ποταμός να θέλει να στραφεί προς τα πίσω, και να μη θέλει να νεκρωθεί. Την φανέρωση της Αγίας Τριάδας ο αγιογράφος τη δηλώνει με το χέρι του Πατρός, που ευλογεί από ένα τμήμα ενός ημικύκλιου που παριστά τους ουρανούς.